

Profesionálové s pádlem

Zajíc a Čuro:

Stát se profesionálním kajakářem, žít se pádlováním a cestovat po celém světě, je snem nejednoho mladého pádlisty. HYDRO se proto trochu porozhlédlo po světě a oslovilo několik osobností z těch, kterým se takový sen splnil. Než vám představíme několik světových kajakářských es, která se ochotně podělila o své zkušenosti, vyzpovídali jsme dva nejznámější české profíky v oboru extrémního pádlování. Nezapomněli jsme se ale podívat na tradičnější typ profesionálů a v závěru tohoto HYDROTématu vyzpovídáme jednoho z našich špičkových slalomářů.

připravili: Ondra Müller a Snížák
foto: Archiv Zajíce a Čuro
překlad: Ondra Müller

Takže ahoj, kluci. Tohle číslo má lidem přiblížit život profesionálních vodáků. Vy dva jste proboateři? Nebo jak to vidíte?

Z: Já si rozhodně nemyslím, že jsem proboater, protože nemám tolik peněz, abych za ně mohl celý rok jezdit kolem světa a jenom pádlovat. Trávím na vodě hodně času, ale rozhodně to není tolik, jako třeba u amerických jezdců.

Č: Asi tak.

Znáte se s hodně kajakáři ze světa. Víte o někom, kdo se užívá jenom tím, že pádluje?

Č: Znáám jich několik, ale většina z nich to má tak, že se užívá, ale že si nic nevydělá. V podstatě se snažíš udržovat svoje výdaje na minimum a dostávat zapláceno to, co zrovna potřebuješ. Rozhodně se tím nemůžeš zabezpečit na zbytek života.

Z: Já, co znám lidí, tak to mají hodně podobný. Jsou rádi, že si zaplatí svoje cesty, ale rozhodně si nepřijdou na žádný velký peníze, aby si třeba spořili na budoucnost.

Č: Ale zas je to asi lepší, než se dva měsíce teprát v práci, aby ses pak na chvíli podíval na vodu.

Když jste ještě nebyli sponzorovaní, tak jste nemohli jezdit na vodu tolik, jako teď?

Č: Já to mám teď rozhodně lepší. Když chci získat peníze na jídlo nebo na letenku, tak pro to musím

Čuro na posledním vodopádu komba na Sogndalselvě, Norsko

Karnali, Nepál / P: Čuro

Stordaaaselva, Norsko / P: Čuro

Prvosjezd

Jak se žije proboaterům?

něco udělat, ale díky sponzorům to jde. Takže se stačí snažit a můžu vyrazet na vodu hodně často. Samozřejmě, že když nebudu dělat nic, tak nic nedostanu.

Takže to není tak, že bys dostal na rok nějaký prachy a pak si moh dělat, co chceš?

Č: Zatím to tak určitě není. Možná do budoucna, ale zatím ne. Všichni říkají a myslí si, že žiješ sen – prostě livin' the dream, když jseš proboater, ale livin' the dream je, že jseš broke, hungry and happy. Nemáš prachy, máš hlad, ale ty tvoje zážitky ti nikdo nevezme – a za to to stojí.

Z: Přesně takhle je to pravda. Není to fotbal nebo hokej, neděláš to pro velký prachy, ale protože máš tu vodu rád a chceš na ní být a tohle ti dává

možnost být na ní pořád. Já si pořád myslím, že je jednodušší vydělat si peníze normální prací než kajakováním.

A jak jste se k tomu vlastně dostali? Prostě někdo přišel a řekl: hele ty seš dobrý, já tě teď budu sponzorovat?

Z: No tak přesně takhle... to nebylo! (smích)

Tak co proto musíš udělat, abys získal nějaké sponzoring?

Č: Důležitý je se snažit. Spousta lidí by strašně chtěla, ale vůbec nic pro to nedělají. Je třeba dobrý si sepsat, co jsi ve svojí kariéře dokázal, a někam to poslat. Dál taky musíš něco nabídnout, oni něco

Zajíc na hraně vodopádu řeky Rizzanesse

Freewheel na slidech na Sorbě, Itálie / P: Čuro

nabídnou tobě – a takhle to začíná. Hlavně by tam měla být oboustranná spokojenost.

Z: Já si myslím, že ti to tak nějak vplyne z životního stylu. Prostě tě ta voda baví a nechce se ti každý ráno přijít do práce a tam dřít, abys měl časem na to zajet si na vodu. Hlavně si myslím, že je dost lidí, který dobře jezdějí, a dost lidí, který se dobře prezentují, ale už málo těch, který mají oboje najednou, a tahle kombinace je hodně potřeba.

Takže když jste začínali, tak jak jste sháněli ty svoje první sponzory? Představte si, že je tady nějaký mladý jezdič, co by chtěl sponzory, a vy mu máte poradit.

Č: Tak měl by si udělat nějaký svoje portfolio a poslat ho svým vtipovanejm firmám, který má třeba rád, ale zároveň by měly být stejného „druhu“ jako on. Měl by si udělat mailing list, rozeslat svůj životopis, nějaký fotky a nabídnout firmě, čím by pro ně

mohla být jejich spolupráce zajímavá. Co může nabídnout on jim a co oni jemu. Já jsem začínal tím, že jsem si rozčtvrtil svoje výdaje – na loď, pádlo, vybavení na vodu a oblečení a na tyhle čtyři věci sem si sehnal sponzora, abych je už nemusel řešit. A teď už řeším „jen“ cesty a jídlo. Takhle se ti postupně mění potřeby, jak postupuješ. Rozhodně to ale nezmákněš tak, že si řekneš: za rok si na všechno seženu sponzory a budu mít klid. Musíš počítat, že ti to pár let zabere, než si to všechno pořešíš.

Z: Hlavně musí být člověk trochu soudnej. Není hned dobrý ze sebe udělat největší hvězdu, ale na druhou stranu je potřeba na to trochu tlačit. Buď to dopadne, nebo nedopadne. Je teda důležitý počítat s tím, že to nepude hned a že třeba první rok nebo dva budeš jezdit vyložené pro radost, než se ti podaří sehnat první vlašťovky. Když seš mladý a chceš být profiboater, je dobrý si uvědomit, proč chceš být vlastně profiboater a co můžeš těm firmám nabídnout. A pak to musí být prospěšný pro obě stra-

ny, a hlavně by to ty obě strany mělo bavit. Těžko to bude dělat, když tě to nebaví nebo to neumíš. Další věc je taky to, že není až tak důležitý, jak seš dobrý, ale spíš to, kde máš známý a jak se prezentuješ, na koho narazíš a tak.

V kolika letech jste vlastně začali s tímhle „proboatingem“?

Č: Já asi v patnácti.

Z: Já až po vysoký škole, kdy jsem vlastně dostudoval, odletěl na Nové Zéland, a tak to začalo. Jezdil sem na vodu hodně i předtím, ale až po ty vysoký to začalo pořádně.

Musíte toho dělat pro sponzory hodně? Nebo stačí občas napsat článek, udělat pár fotek? Nebo třeba děláte i jiný věci, jako hodnocení výrobků a návrhy na vylepšení a vývoj výrobků?

Č: Jenom fotky, jenom články... Tak to jenom není úplně to jenom, jak to na první pohled pro veřejnost vypadá,

je za tím mnohem víc práce. Musíš ty fotky upravovat, musíš oslovovat lidi, musíš shánět časopisy, ve kterých se to všechno objeví, občas se ukážeš v nějakým videu pro oživení. Navíc musíš jezdit pořád, abys měl furt co dodávat, a furt něco plánovat, abys furt zajímal tu veřejnost.

Z: Tady to je právě přesně ta rovnováha. Čím víc jim dáš, o to víc si můžeš říct. Musíš se těm firmám snažit vyjít vstříc, když po tobě něco chtějí. Jednostranně to nefunguje.

Chtěj po vás i věci, který dělat nechcete?

Č: Já jsem měl občas takovej problém, když byla zábavná řeka, ze který by byly super fotky, ale muselo by se všem chtít zastavovat a fotit. Záleží to vždycky na dohodě s lidma, se kterejma pádluješ. Já to vidím tak, že někdo točí, někdo jede, a při prohlášení se pěkně prostřídají s fotákem nebo to někdo sjede a udělá záběry, a jinde se to prostřídá, je to taková spolupráce.

Z: Samozřejmě takový věci jsou. Například, když chceš na řece natáčet, tak tu řeku nejedeš hodinu, ale třeba celý den, protože všude zastavuješ, vymejiš místa, odkud budeš točit, a tak. Ale to už jsou docela konkrétní věci a myslím si, že je to pořád ještě docela nízká daň.

A musíte se do toho někdy nutit? Abyste třeba byli vidět i na rodu nebo něco na ten způsob.

Z: To určitě ne. Takhle to rozhodně není.

Č: Já asi taky ne.

Je těžší si sponzory získat, nebo si je udržet?

Remix
47
59
69
79

liquidlogic

RYCHLÝ KAJAK, KTERÝ ZNOVU VYPADÁ JAKO KAJAK A SLUŠÍ MU TO. REMIX BYL VYVINUT VE SPOLUPRÁCI S ŘADOU INSTRUKTORŮ A EXPERTŮ. IDEÁLNÍ LOŤ PRO ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ JEZDCE, KTERÁ NADOHNE I ZKUŠENÉ PÁDLISTY. VYNIKAJÍCÍ NA ŘEKÁCH I TECHNIČKÝCH POTOCÍCH. PERFEKTNÍ STABILITA, OVLADATELNOST, POKOHLÍ A SPOUSTA RYCHLOSTI. NOVÁ VNITŘNÍ VÝBAVA BAD-ASS JE PROSTĚ LUXUS, POKOHLNÁ, RYCHLESCHNOUCÍ A S DOKONALÝM KONTAKTEM.

www.boatpark.cz / Sokolovská 146 PRAHA 8 / tel.fax: 284 826 787 / mobil: 604 728 042

Tao Berman

(30 let, z toho 16 na vodě, žije u Hood River, Oregon, USA)
www.taoberman.com

1) Jak a proč jsi se stal profesionálním kajakářem?

Když jsem skončil střední školu, musel jsem se začít něčím živit. Protože jsem nechtěl trávit 8 hodin denně něčím co by mě nebavilo, zamyslel jsem se nad tím co mě baví nejvíc. Odpověď byla jednoduchá – pádlování. Tehdy jsem se rozhodl, že budu profesionálním kajakářem. Všichni mi říkali, že je to nesmysl a že to není

možné. Kdybych je poslouchal tak by měli pravdu. Rozhodl jsem se přistupovat ke své sportovní kariéře jako k byznysu. Bylo mi jasné, že aby mne nějaká společnost sponzorovala, budu ji muset nejdřív přesvědčit, že jim to pomůže prodat více zboží. Vždy přemýšlím co je důležité pro ně. Zamyslel jsem se nad sebou jako nad zbožím. Uvědomil jsem si, že i já mám ve vztahu k různým fázím své kariéry jen omezenou dobu „trvanlivosti“, čas kdy jsem marketingově zajímavý.

2) Co ti tvůj životní styl přináší a co bere?

Fakt, že jsem se rozhodl pro dráhu profesionálního kajakáře, mi dal vše. Měl jsem štěstí, že jsem mohl cestovat do mnoha úžasných zemí, kde jsem, závodil, filmoval a setkával se s mnoha zajímavými lidmi. Také mi to dalo finanční svobodu věnovat se mému oblíbenému sportu a dalším zájmům.

3) Splňuje podpora sponzorů tvoje představy? Jak těžké je vyhovět jejich očekáváním?

Se svými sponzory mám skvělé vztahy a mohu říct, že splnili má očekávání. Moji sponzoři toho ode mne mnoho nepožadují. Ale je to proto, že jsem se rozhodl pro spolupráci s partnery, kteří nechtějí abych měnil sebe nebo své hodnoty. Vždy se snažím aby z toho co dělám, měli maximální možný užitek a oni si to uvědomují. Sponzoři ode mne očekávají, že budu vyhrávat závody a budu hodně vidět. Občas je též zajímavá zpětná vazba ohledně použitého vybavení a pomoc při vývoji nových produktů.

4) Vystačíš se sponzoringem nebo si musíš přivydělávat?

Jako obživu nedělám nic jiného, ale mám ještě pár dalších koníčků, které mi přináší další peníze. Také vlastním pár nemovitostí, které pronajímám.

5) Co považuješ za dosavadní vrchol své kariéry a čeho bys ještě rád dosáhl?

Jsem hrdý na více úspěchů, kterých jsem dosáhl. Sjel jsem vyšší vodopád než kdokoli přede mnou a trvalo 9 let než byl můj rekord překonán. Po té co jsem se tři roky zaměřoval na freestyle jsem vyhrál Prewords a po dvou letech kdy jsem se soustředil na extrémní závody, jsem měl sezonu kdy jsem vyhrál každý závod, kterého jsem se zúčastnil. Když se pro něco rozhodnu, trénuji tvrději než kdokoli jiný.

V současnosti pracuji na tom, abych dokázal surfovat na největší vlně, na které kdy kdo surfoval. S Randy Phillipsem a Murky Waterem pracujeme na surfkajaku, který by byl mimo jiné dostatečně rychlý pro použití na obrovských vlnách. Také se chci pokusit překonat rekordní vzdálenost, kterou kdy kajakář urazil za 24 hodin a chtěl bych bez porážky dokončit další závodní sezonu.

Mám jen omezenou dobu trvanlivosti.

Teva Extreme Outdoor Games, Itálie. Zájíc při extreme sprintu

Z: Rozhodně je těžší je získat. Když už v té firmě jednou jseš, tak už si jí udržíš docela dobře.

A jak dlouho to chcete dělat?

Č: Dokud to bude. To je jasný.

Z: No, já asi taky tak. Je pravda, že občas už ti ta voda leze krkem, když spíš někde šedesát dní na zemi ve spacáku, ale za chvíli už mi to zase chybí a jsem rád, že můžu znovu někam vyrazit.

Co budete dělat, až to nepude?

Z: Asi budu muset vydělávat velký peníze nějakou jinou cestou. Ale myslím si, že to snad nějak půjde. Ono to, co děláme, vypadá jako takový flákání a nicnedělání, ale je to určitě vynikající škola života. Když jdeš do zaměstnání, tak tam jseš, ale je to furt stejný a děláš třeba na padesát procent svých možností. Z cestování po světě si myslím odneseš dost zkušeností, abys sis nějakou dobrou

práci našel, a navíc věřím, že můžeš zůstat ve vodáckém oboru, pokusíš se vybuduješ dobrý měno, a pracovat třeba ve vývoji novejších věcí.

Č: Můžeš se dostat k nejrůznějším firmám, ať už vodáckejm nebo ne, a fotit pro ně, dělat videa, designovat nové věci, prostě to, v čem ses naučil bejt dobrej. I když se to asi nepovede všem.

No, a na závěr byste teda, kluci, mohli poděkovat těm svým sponzorům, ne? Aby ty mladý proboateři věděli, kam už nemusej chodit.

Č: Tak já bych chtěl poděkovat internetový televizi moab.cz, která mi dává peníze. Potom firmám Wave-sport, Sweet Protection, který mi dávaj vybavení i peníze, a taky Werner, Teva a Astral, od kterejch mám super vybavení.

Z: Tak já určitě Teva, Bliss-stick, Rock Point a z těch menších Olympus, Galasport, NoName a Red Bull. ■

Čuro na horní Mumlavě, slide nad vodopádem

F Nate Herbeck, Sheer Madness Productions

F Nate Herbeck, Sheer Madness Productions

Ben Brown

(30 let, z toho 18 na vodě, žije v Hamiltonu, Nový Zéland)
www.benbrown.co.nz

F. Patrick Camblin

1) Jak a proč jsi se stal profesionálním kajakářem?

Nebylo to tak, že bych se rozhodl být profesionálním kajakářem. Pádlování mě prostě bavilo a každou volnou minutu jsem trávil na vodě. Výsledkem bylo, že jsem se občas začal objevovat v médiích a přišly i první nabídky levnějšího vybavení a podobně. Pak se to během několika dalších let sámspádem nabalovalo, až jsem se jednoho dne octl v pozici profesionálního kajakáře. Nebylo to nic, co bych si naplánoval, ale měl jsem velké štěstí a musel jsem tvrdě pracovat. Všem sponzorům, kteří mne na mé cestě podporovali, jsem také neskonale vděčný.

2) Co ti tvůj životní styl přináší, a co bere?

Podpora sponzorů mi pomáhá udržet si určitý životní styl, ale rozhodně mi nepřináší finanční zabezpečení. Na druhou stranu mi umožňuje žít život, který není nudný a který mě naplňuje. Zažil jsem úžasná dobrodružství a podíval se na jedinečná, velmi odlehlá a neobvyklá místa. Každý den a každá akce jsou jiné a to mě motivuje, abych trávil pádlováním maximum času. Jsou s tím spojeny i určité minusy, spousta času mimo domov,

Zažil jsem úžasná dobrodružství a podíval se na jedinečná místa

finanční nejistota a obecně nejistota spojená s tím, že ze dne na den mohou přijít o hlavní finanční příjem, ať už kvůli zranění nebo třeba změně marketingové strategie mého sponzora. Přesto všechno je to skvělý způsob jak prožít život.

3) Splňuje podpora sponzorů tvoje představy? Jak těžké je vyhovět jejich očekáváním?

Ze začátku jsem neměl žádné představy. Byl jsem pař z toho, že se někomu zdá zajímavé mě sponzorovat a cokoli co mi pomohlo věnovat se pádlování na maximum, bylo pro mne jak splněný sen. Mám štěstí, že spolupracuju se skvělými společnostmi, které respektují mé cíle a ambice. Spolupracují se mnou a podporují můj životní styl, spíš než by diktovaly, co mám dělat a kam mám jet. S tím je spojeno hodně zodpovědnosti, protože jsem to já, kdo musí rozhodnout, kam pojedou, tak aby to bylo zajímavé pro mne a zároveň to přineslo užitek i mým sponzorům. Vztahy se sponzory a udržování vzájemně výhodné spolupráce je něco, čemu přikládám velkou důležitost. Je to též součástí mé role jakožto profesionálního sportovce.

4) Vystačíš se sponzoringem, nebo si musíš přivydělávat?

Podpora od sponzorů je mým hlavním příjmem. Jediným doplňkem k tomu jsou honoráře, které dostávám za články, fotky a videa.

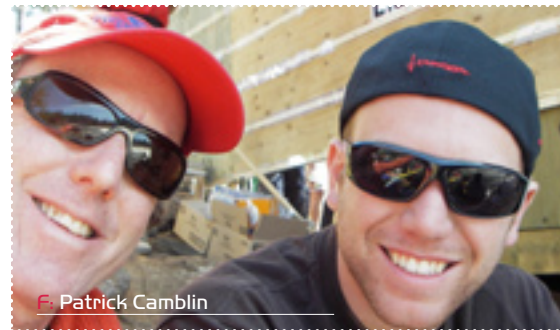
5) Co považuješ za dosavadní vrchol své kariéry a čeho bys ještě rád dosáhl?

Mám za sebou prvosjezdy v devíti zemích (Norsko, Island, USA, Švýcarsko, Nový Zéland, Zambie, Thajsko) a pádloval jsem už ve více než třiceti zemích. Byl jsem členem třetí úspěšné expedice na Murchison Falls v severní Ugandě, byl jsem druhý, kdo sjel vodopád Aldeyafoss na Islandu (bývalý světový výškový rekord).

Pro příštích pár let chystám několik expedic. Expediční pádlování je teď mým hlavním zaměřením. Uspokojení mi přináší nejen úspěšné ukončení expedice, ale i možnost přiblížit naše dobrodružství ostatním prostřednictvím videa a fotografie. Doufám, že moje práce napomůže zvýšit standard kladený na produkci z expedic a rád bych, aby se mi, společně s mými přáteli, dařilo podílet se o zážitky z našich expedic i s těmi, kteří si nezvolili pádlování jako svou hlavní životní náplň.

1) Jak a proč jsi se stal profesionálním kajakářem?

Je to totální závislost. Cestování, místa, lidi, dobrodružství. Když jsem se ve čtrnácti zúčastnil splutí Grand Canyonu, tak mi došlo, že to je něco, co bych chtěl dělat po zbytek života. Od té doby vždycky, když jsem pádloval, tak to bylo s výhledem, že se tomu chci věnovat naplno.

F. Patrick Camblin

2) Co ti tvůj životní styl přináší, a co bere?

Z finančního hlediska je pádlování neustálý boj. Vrcholový kajakář si v roce 2009 přijde možná na čtvrtinu toho, co by dostal v roce 1999. Když má štěstí. Ale je asi úplně jasné, že v tom nejedeme kvůli penězům. Pádloujeme, protože je to naše vášeň a zároveň příležitost poznat svět a posunovat vlastní hranice. Sebrat to může pravidelný příjem, holku, důchodové pojištění atd. Ale zisk je pro mě mnohem větší. Umožňuje mi to strávit celý rok v divočině a poznávat svět, ve kterém žijeme. To je to, co mě naplňuje.

Rush Sturges

(24 let, z toho 14 na vodě, žije v Severní Karolině, USA)
www.myspace.com/theadrenalinrush

3) Splňuje podpora sponzorů představy? Jak těžké je vyhovět jejich očekáváním?

V současnosti být profesionálním kajakářem neznamená jen jezdit na kajaku. Musíte fotit, točit videa, mít prezentaci na webu, podnikat atd. Je to něco, co mne na našem sportu nejvíc frustruje, protože velká část mého já chce jenom pádlovat, ale to už v dnešní době nestačí. Kdo chce být úspěšný, musí se zabývat i ostatními věcmi. Sponzoři hledají sportovce, kteří vynikají jak sportovními výkony, tak kreativitou. Zápor je, že mne to odvádí od pádlování. Plus je, že se učím dovednosti, které se mi budou hodit, až ukončím sportovní kariéru.

F. Ben Brown

4) Vystačíš se sponzoringem, nebo si musíš přivydělávat?

Rád točím filmy a miluju hip hop. Až si moje kariéra profesionálního kajakáře na mně vybere svou daň, tak se chci ubírat tímto směrem. Ale to rozhodně nebude v blízké budoucnosti!

5) Co považuješ za dosavadní vrchol své kariéry a čeho bys ještě rád dosáhl?

Celá jízda je zatím poměrně ostrá, tak je těžké vybrat, co bych označil za vrchol. Nejvíce mě asi baví kombinovat freestyle se sjížděním řek. Třeba rád zkouším freestyle prvky na vodopádech. V budoucnu bych rád, aby sjíždění divoké vody nebylo vnímáno jako okrajový sport. Přál bych si, aby se více lidí věnovalo pádlování a aby lépe porozuměli tomu, co je to divoká voda. Doufám, že pádlováním a točením filmů můžu lidem zajímavým a inspirativním způsobem přiblížit náš životní styl.

Sponzoři hledají sportovce, kteří vynikají jak sportovními výkony, tak kreativitou

Bryan Kirk

(31 let, Fayetteville, WV, USA)
wavesport.ning.com/profile/BryanKirk

1) Jak a proč jsi se stal profesionálním kajakářem?

Zjistil jsem, že divoká voda mi dovede poskytnout nejlepší a nejucelenější prožitky z pobytu v přírodě a stal jsem se na ní závislý. Hledal jsem tedy způsob jak žít levně a věnovat se jí naplno a po celý rok. Když jsem se zlepšil a začal jsem se věnovat i rodeu a závodění, oslovil jsem sponzory se žádostí o podporu.

F. Kelsey Thompson

Můj životní styl mi dává absolutní svobodu

2) Co ti tvůj životní styl přináší, a co bere?

Můj životní styl mi dává absolutní svobodu. Nejsem otrokem kariéry, kdykoli se můžu sbalit a během pár dní odcestovat do jiné země. Na druhou stranu nemám vlastní dům, vlastní rodinu a obecně pocit jistoty, který si užívají lidé s regulérním zaměstnáním.

3) Splňuje podpora sponzorů tvoje představy? Jak těžké je vyhovět jejich očekáváním?

Abych řekl pravdu, když jsem začínal, tak jsem vůbec netušil, kolik profesionální kajakáři dostávají. Prostě jsem podepsal smlouvy, které mi přišly férové, a jsem s nimi spokojen. Splnit očekávání mých sponzorů je celkem snadné. Většinou pouze chtějí, abych celý rok pádloval a byl s nimi ve styku a abych působil jako pozitivní vzor.

4) Vystačíš se sponzoringem, nebo si musíš přivydělávat?

Občas učím pádlovat, ale kromě toho nic.

5) Co považuješ za dosavadní vrchol své kariéry a čeho bys ještě rád dosáhl?

Mezi profesionály jsem se dostal v roce 2001 poté, co jsem se probojoval do národního týmu a odjel na mistrovství světa v rodeu do Španělska, kde jsem skončil třetí. Jednání se sponzory pak bylo mnohem jednodušší.

F. Todd Baker

1) Jak a proč jsi se stal profesionálním kajakářem?

K pádlování mne přivedl můj otec, když jsem byl malý kluk a když se ukázalo, že mám pro pádlování předpoklady. Taky jsem si nemohl moc vybírat, protože každý víkend jsme s kánoí vyráželi do divočiny na řeky jako San Juan nebo Snake River. Na střední škole jsem si uvědomil, že bych se tím mohl i živit a rozhodl jsem se, že tomu cíli podřídím svůj další život. Profesionálním kajakářem jsem se stal už na střední škole, a to víceméně z nutnosti. Chtěl jsem být na řece od rána do večera, sedm dní v týdnu a to znamenalo, že si nebudu moci najít normální zaměstnání. Tak jsem začal shánět sponzory, fotit a točit videa a pořádně trénovat.

2) Co ti tvůj životní styl přináší, a co bere?

Je to skvělý životní styl. Cestuju, setkávám se s úžasnými lidmi z celého světa a dostanu se na místa, která většina lidí nikdy neuvidí. Mnohá z těchto míst jsou dosud panenská, nepoznamenaná působením člověka. Životní styl profesionálního kajakáře neumožňuje pořídit si stabilní domov a rodinu, protože musíš být připraven sbalit se a odjet i bez dlouhého plánování. Děti, vztahy, domácí zvířata apod. jsou až na druhém místě. Pádlování také rozhodně nezbohatneš, i když pokud je pro tebe důležitější co prožiješ, než co vyděláš, pak je to velmi bohatý život.

Dan Gavere

(39 let, z toho 28 na vodě, v létě žije u Hood River, Oregon, v zimě Havaj, USA)

3) Splňuje podpora sponzorů tvoje představy? Jak těžké je vyhovět jejich očekáváním?

Během těch let jsem měl velké štěstí, že jsem se setkal se sponzory, kteří překonali mé představy. Jsem za to rád, ale myslím, že jsem k tomu přispěl i tím, že se vždy snažím nabídnout jim víc než jen „sponzorovaného“ sportovce. Pomáhám s návrhy a vývojem nových výrobků, s komunikací se zákazníky a snažím se napomoci zvýšení prodeje.

4) Vystačíš se sponzoringem, nebo si musíš přivydělávat?

Dělám i jiné věci. Pracuju jako obchodní zástupce Werner Paddles pro jihozápad USA a Havaj. Pomáhám také s testy a vývojem nových pádel pro SUP (Stand Up Paddling) a divokou vodu. Organizuju a pořádám jeden z největších vodáckých závodů na světě – „Teva Mountain Games“ – a kromě toho fotím a točím filmy. Občas mám štěstí a objevím se v nějaké reklamě v televizi nebo v katalozích firem.

F. Nikki Gregg

5) Co považuješ za dosavadní vrchol své kariéry a čeho bys ještě rád dosáhl?

Nejlepšími mými výsledky bylo první místo na MS v extrémním pádlování v roce 1995 a druhé místo na freestylovém MS v roce 1993. Produkoval jsem Paddle Quest, Paddle Frenzie a KAVU Day (první „vodácké“ video) a v těchto filmech jsem také vystupoval. Byl jsem asi také první známý „profesionální kajakář“ (1995 – 2005).

V budoucnosti bych rád zopakoval svůj úspěch z divoké vody v nové disciplíně Stand Up Paddling (SUP). Chtěl bych se dostat do pozice pádlera, který ovládá obě disciplíny, a v případě SUP bych se chtěl na nejvyšší závodní úrovni věnovat všem pořádaným disciplínám. Rád bych se stal průkopníkem SUP na divoké vodě. Mám to štěstí, že se to právě děje a mám z toho velkou radost.

Byl jsem asi první známý „profesionální kajakář“